

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1969

Vyhlásené: 14.08.1969 Časová verzia predpisu účinná od: 29.08.1969 do: 22.05.1994

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

94

VYHLÁŠKA

ministra zahraničných vecí

z 20. júna 1969

o Zmluve o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci medzi Československou socialistickou republikou a Rumunskou socialistickou republikou

Dňa 16. augusta 1968 bola v Prahe podpísaná Zmluva o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci medzi Československou socialistickou republikou a Rumunskou socialistickou republikou. So Zmluvou vyslovilo súhlas Národné zhromaždenie a prezident republiky ju ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Bukurešti 7. mája 1969. Podľa svojho článku 11 Zmluva nadobudla platnosť 7. májom 1969. České znenie Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.**)

Minister:

Ing. Marko v. r.

ZMLUVA

o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci medzi Československou socialistickou republikou a Rumunskou socialistickou republikou

Československá socialistická republika a Rumunská socialistická republika,

rozhodnuté stále rozvíjať a prehľbovať vzťahy bratského priateľstva a všestrannej spolupráce medzi oboma štátmi,

hlboko presvedčené, že rozvoj priateľských stykov, spolupráce a vzájomnej pomoci medzi Československou socialistickou republikou a Rumunskou socialistickou republikou zodpovedá životným záujmom národov oboch štátov a celého socialistického spoločenstva,

rozhodnuté upevňovať jednotu a internacionálnu solidaritu všetkých krajín socialistického spoločenstva, spočívajúcu na totožnosti spoločenského zriadenia, na jednote základných cieľov a túžob a vzájomnej podpore v boji proti imperialismu,

konštatujúc, že Varšavská zmluva o priateľstve, spolupráci o vzájomnej pomoci zo 14. mája 1955 bola uzavretá ako odpoveď na hrozby vojenského zoskupenia NATO a pevne rozhodnuté konať v súlade s Varšavskou zmluvou po dobu jej platnosti,

dôsledne uplatňujúc politiku mierového spolužitia štátov s rozličným spoločenským zriadením,

usilujúc sa o upevnenie mieru a bezpečnosti v Európe a o zabránenie agresie síl imperializmu, militarizmu a revanšizmu,

vedené cieľmi a zásadami Charty Organizácie Spojených národov,

vysoko oceňujúc úlohu Zmluvy o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci medzi Československou socialistickou republikou a Rumunskou ľudovou republikou z 21. júla 1948 v rozvoji priateľských vzťahov a spolupráce medzi oboma štátmi,

berúc do úvahy skúsenosti a výsledky, ktoré obe krajiny dosiahli pri budovaní socializmu, súčasný stav a možnosti ďalšieho rozvoja politickej, hospodárskej a kultúrnej spolupráce, ako aj zmeny, ktoré nastali v Európe a vo svete,

sa rozhodli uzavrieť túto Zmluvu a za tým účelom sa dohodli takto:

Článok 1

Vysoké zmluvné strany budú v súlade so zásadami socialistického internacionalizmu, zvrchovanosti a nezávislosti, rovnoprávnosti, nevniešavania sa do vnútorných vecí, vzájomných výhod a vzájomnej súdružskej pomoci upevňovať vzťahy tradičného priateľstva a všestrannej spolupráce medzi oboma štátmi.

Článok 2

Vysoké zmluvné strany, vychádzajúc zo základných zásad vzťahov medzi socialistickými štátmi, budú rozvíjať a prehľbovať obojstranne výhodnú hospodársku a vedecko-technickú spoluprácu a podporovať spoluprácu v rámci Rady vzájomnej hospodárskej pomoci, ako aj s ostatnými socialistickými krajinami.

Článok 3

Vysoké zmluvné strany budú napomáhať rozvoj spolupráce v oblasti kultúry, umenia, vedy, školstva, zdravotníctva, tlače, rozhlasu a televízie, filmu, telesnej výchovy, turistiky, ako aj všestranných stykov spoločenských organizácií.

Článok 4

Vysoké zmluvné strany budú sa i naďalej usilovať o rozvoj priateľských vzťahov medzi všetkými socialistickými štátmi a o upevnenie ich jednoty v záujme socializmu a mieru.

Článok 5

Vysoké zmluvné strany budú dôsledne uskutočňovať politiku mierového spolužitia štátov s rozličným spoločenským zriadením a pokračovať v úsilí o zaistenie mieru a bezpečnosti, o riešenie medzinárodných sporov mierovými prostriedkami, o zmiernenie medzinárodného napätia, o dosiahnutie všeobecného a úplného odzbrojenia, o úplnú likvidáciu kolonializmu a neokolonializmu, rasovej diskriminácie vo všetkých formách, ako aj o rešpektovanie práva národov rozhodovať o svojom osude.

Článok 6

Vysoké zmluvné strany konštatujú, že Mníchovská dohoda z 29. septembra 1938 sa dosiahla hrozbou útočnej vojny, ako aj použitím sily proti Československu, že bola súčasťou zločinného sprisahania vlády nacistického Nemecka proti mieru a hrubým porušením základných pravidiel súčasného medzinárodného práva a že bola preto od samého začiatku neplatná so všetkými z toho vyplývajúcimi dôsledkami.

Článok 7

Vysoké zmluvné strany sa budú usilovať o dosiahnutie bezpečnosti a trvalého mieru v Európe, ako aj o rozvoj spolupráce a vzťahov medzi európskymi štátmi na základe zásad zvrchovanosti a nezávislosti, rovnoprávnosti, vzájomných výhod a nevmiešavania sa do vnútorných vecí.

Zmluvné strany vyhlasujú, že jedným z hlavných predpokladov bezpečnosti v Európe je nedotknuteľnosť existujúcich hraníc medzi európskymi štátmi a že v súlade s Varšavskou zmluvou o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci zo 14. mája 1955 urobia všetky nevyhnutné opatrenia proti úkladom a agresii imperialistických, militaristických a revanšistických síl.

Článok 8

V prípade ozbrojeného útoku zo strany ktoréhokoľvek štátu alebo skupiny štátov proti jednej z Vysokých zmluvných strán druhá Vysoká zmluvná strana, uplatňujúc svoje neodňateľné právo na individuálnu alebo kolektívnu sebaobranu podľa článku 51 Charty Organizácie Spojených národov, jej bez meškania poskytne všetku pomoc, včítane vojenskej na odrazenie ozbrojeného útoku.

O opatreniach urobených na základe tohto článku upovedomia Vysoké zmluvné strany ihneď Radu bezpečnosti a budú postupovať podľa príslušných ustanovení Charty Organizácie Spojených národov.

Článok 9

Vysoké zmluvné strany sa budú vzájomne informovať a radiť o všetkých dôležitých otázkach týkajúcich sa ich záujmov.

Článok 10

Vysoké zmluvné strany vyhlasujú, že ich záväzky vyplývajúce z platných medzinárodných zmluv nie sú v rozpore s ustanoveniami tejto Zmluvy.

Článok 11

Táto Zmluva podlieha ratifikácii a nadobudne platnosť dňom výmeny ratifikačných listín, ktorá sa vykoná v Bukurešti v čo najkratšom čase.

Zmluva sa uzaviera na dvadsať rokov odo dňa, keď nadobudne platnosť, a bude sa predlžovať vždy o ďalších päť rokov, pokiaľ ju žiadna z Vysokých zmluvných strán písomne nevytvorí dvanásť mesiacov pred uplynutím príslušného obdobia.

Dané v Prahe 16. augusta 1968 vo dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v českom a rumunskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za Československú socialistickú republiku:

L. Svoboda v. r.

Za Rumunskú socialistickú republiku:

N. Ceaușescu v. r.

**) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie.

